

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Christus adjuratus à Caypha, profitetur se filium Dei. Qui audaciùs
loquitur inferiori, timidiùs Superiori loquetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

gat, opportunā occurrit, quod ex crastina profertur FERIA: **QVIAUDACIUS, &c.**

Quod si quis timet, ne sine sua etiam culpa, infensum sibi reddat quem corripit: tunc Optabilis bonum bellum, quam mala pax.
In 3. parte, Sabbato hebdomadae decima.

ETIAMSI aliquando non speretur fructus, tamen tentandum.

Opportunē importunē.
Sabbato hebdomadae undecima.

Pro remittēdis semper injuriis.

Si semel sunt condonandae iniuriae, sunt semper condonandae.

Vel nullas unquam rectē vobis condonare, vel semper omnes condonare vobis.

In 4. parte, FERIA 5. hebdomadae 16.

Quidquid profers ne parcas aliis, contra te profers, ne parcat tibi Deus.

In eadem 4. parte, DOMINICA 21. Vbi & alia his conformia.

Sicut pauci dimittunt suis debitoribus, ita & paucis sua dimittuntur debita.

In 3. parte, FERIA 6. hebdomadae 6.

FERIA QVARTA. CHRISTVS ADIVRATVS A

Caypha profitetur se filium Dei.

Et princeps sacerdotum ait illi: adiuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei; dixit illi Iesus, tu dixisti. Matth. 26.

VERITAS PRACTICA.

Qui audacius loquitur inferiori, timidius Superiori loquetur.

RATIO EST. Quia qui audacius inferiori loquitur, nimis se timeri appetit.

Sed qui nimis timeri vult ab inferioribus, nimis & Superiorem timet, & timidius illi loquitur.

Ergo qui audacius loquitur inferiori, timidius Superiori loquetur. Quod licet in quibusdam casibus valere possit; in multis tamen damnosum est & cavendum.

I. PUNCTUM.

CUM ex falsis testimoniis contra Christum prolatis, nihil nisi falsum & inane concludi videret Cayphas ad eius condemnationem; excogitavit malitiosē hanc viam eliciendae ab eo veritatis: *Adiuro te, inquit, per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei.* Poterat Christus Dominus non respondere, vel non nisi contempnim, & ut Supremus Iudex poterat spectare Cay-

pham tanquam inferiorem, & ipsum iudicare ut arrogantem & iniquum. Poterat verò etiam ipsummet considerare ut suum superiorem, & tanquam homo circumdatus infirmitatibus, poterat timidiorem se praeberē, & vereri quod accideret, si se manifestaret prout jubebatur, ne inde Adversarii acciperent occasionem sui condemnandi.

Verum sive ob reverentiam Divini Nominis, quod interponebatur, sive ob Veritatis cultum, sive ut nos doceret neque audacius agere cum Inferioribus, neque timidius cum Superioribus, sic sapiēter respondit, ut nec inferiorem contemneret, nec superiorem nimis timeret. *Tu dixisti, inquit, Veruntamen dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextera virtutis Dei, & venientē in nubibus caeli.* Quasi diceret, ita est ut dicis, sum Filius Dei, sed quia nihil modo videtis, quod sit conforme huic meae dignitati, videbitis aliquando, cum tempus acceperō; Nunc est tempus meae abiectionis, tunc erit meae clarificationis, & quem modò iudicatis, iudicii vestri Iudicem futurum expectate. Quo in loquendi modo, vides quam modestus esset

R 2

& alie-

& alienus ab omni fastu, quàmque simul erectus & constans contra pusillanimitatem, & nimiam illam abjectionem, qua plerumque solemus timidus agere cum superioribus, & dissimulare veritatem, aut nimis serviliter, & abjectè cum illis procedere.

Sed neque arrogantius etiam, aut audacius cum inferioribus est agendum: nam ab uno extremo facilis est prolapsus in aliud.

Quamobrem ut in illo medio consistamus, quod à Christo Domino edocemur: hoc nobis certò persuadendum, *Quod qui audacius inferiori loquitur, hic timidus Superiori loquitur.* Eadem quippe est ratio utriusque, à superbia; quisquis enim audacius loquitur, affectat auctoritatem, præ se fert arrogantiam, & superbe nimis timeri vult. Unde Sapiens;

Eccles. 4.
Ezech. 34

1. Pet. 5:

Coloss. 3.
Ephes. 6.

Prov. 21.

Noli esse sicut leo in domo tua, evertens domesticos tuos, & opprimens subiectos tibi. *VE* pastoribus Israel, dicit Dominus Deus, qui cum austeritate imperabat is & cum potentia. *NEQUE* ut dominantes in clericis, sed forma facti gregis ex animo. *PATRES*, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant: *ET* vos Domini eadem facite illis, nempe servis, remittentes minas, quia illorum & vester Dominus est in caelis, & personarum acceptatio non est apud eum. Sic docebant Apostoli, sic imperabant. Qualem re in hoc genere præbes? qualem cum pauperibus, cum discipulis, cum servis cum implorantibus opem tuam? *Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur.*

II. PUNCTUM.

SED qui nimis timeri vult ab inferioribus, nimis etiam superiores s. met, & timidus illis loquitur.

Cum enim nimis timeri vult, dum est superior, nisi quia timeret contemptum, timet ne si non timeretur, contemneretur: At verò dum est inferior, timor hic tantò magis crescit, quantò magis timere potest, ne à superiore contemnatur, si liberè & confidenter cum illo ageret; Contemnet forte intus superiorem, sed se extra cõtinebit, ne quid appareat, quod ab eo non improbetur, & à quo proinde magis contemneretur, minus extra quidquã audebit, ne animum suum patefaciat, aut suspicionem ullam moveat suæ superbiæ, quã se apud illum infamaret; sicque tandem accidit, ut

non nisi dissimulata vel servili timiditate agat, quod utrumque longè est damnosissimum & longissime distans ab ea filiali & fideli subiectione, quæ est reddenda superioribus.

Obediendum quidem Dominis carnalibus *Ephes. 6.* jubet Apostolus, in timore & tremore, sed qualis sit ille timor, explicat dum subiungit, in simplicitate cordis vestri sicut Christo, non ad oculum servientes quasi hominibus placentes, sed ut servi Christi, facientes voluntatem Dei ex animo cum bona voluntate, servientes sicut Domino & non hominibus. Quod & ante brevius *Rom. 13.* & planius declarat; principes non sunt timori boni operis, sed mali: vis non timere potest, nisi bonum fac, & habebis laudem ex illa.

Sic conformiter sanctus Petrus, *subiecti 1. Pet. 1.* estote omni humana creatura propter Deum, sive Regi quasi præcellenti, sive Duobus tanquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem verò bonorum, quia sic est Voluntas Dei, ut benefacientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam, quasi liberi & non quasi velamen habentes malitiæ libertatem, sed sicut servi Dei.

O viles alioquin eorum animas, qui se ab illa libertate, qua Christus nos liberavit, in miserandam abijciunt servitutem, & ancillæ *Gal. 4.* filii malunt esse quam libera.

III. PUNCTUM.

Hinc ergo fit, ut qui audacius loquitur inferiori, timidus etiam Superiori loquatur; Cum eadem ex radice superbia, tumor & timor nimis enascantur. Quod luculentè apparet in illo Nabal, qui iuxta suum nomen stultus erat, *1. Reg. 25.* sic enim Scriptura de eo refert, quòd esset ita durus, ut nemo posset ei loqui, tum verò in eam timiditatem dilapsus est, ut auditis periculis, in quæ inciderat contemnendo Davidem, emortuum fuerit cor eius intrinsecus, & factus sit quasi lapis: ac tandem paulo post obiit. Quamobrem rectè Sapiens, sit ab utroque extremo, per veram humilitatem & mansuetudinem nos revocat: *Congregationi pauperum affabilem te facito, & Presbytero humilia animam tuam, & Magnato humilia caput tuum: declina pauperi sine tristitia aurem tuam, & reddo debitum tuum, & responde illi pacifica mansuetudine.*

In vera itaque non ficta humilitate temperas.

peramentum utriusque extremi est positum, ipsa est enim, quæ nimiam in inferiores superiorum audaciam & fastum cohibet; Nam ut Rom. 3.4. ait optimè sanctus Gregorius, proponunt sibi in Evang. in animo ipsos plerumque, quos corrigunt: meliores a stimant eos quoque quos judicant, quod videlicet agentes, & per disciplinam subditos & per humilitatem custodiunt semetipsos. Idemque fuisse in illa verba Iob: si contempsi subire iudicium cum servo meo & ancilla mea, cum disceptarent adversum me. Quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus, & cum quaesierit quid respondebo illi? nunquid non in utero fecit me, qui & illum operatus est?

2.1.9. Ipsa etiam est humilitas, quæ inferiores à vili & servili subiectione liberat; est enim magnanimitatis species, quæ quanto magis se uni Deo subicit & hominibus propter

Deum, eò minus inordinatè timida est & abjecta. Falsa est autem alia quævis & simulata humilitas contra quam optimè Sapiens: Attende ne seductus in stultitiam humiliaris: No- Eccles. 13. li esse humilis in sapientia tua, ne humiliatus in stultitiam seducaris. Et Plaltes regius: Illic trepidaverunt timore ubi non erat timor; quoniam Deus dissipavit ossa eorum, qui hominibus placent, confusi sunt quoniam Deus sprevit eos.

Propone tibi iudicium extremum sicut Christus proposuit suo iudici, & illic disces timere & audere, atque inter utrumque temperatè loqui & agere. Horrendum est incidere in manus Dei viventis. Ed cerrè incides, si nimis timeri appetis, aut si nimis timere pergis. Præmaturum cave casum, Nam qui timet hominem, citò corruet.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de lavando corde potius quàm manibus. Matth. 15.

Tota est hebdomada decima quarta tertiæ partis per quinque consequentes Feras, in hoc declarando Evangelio. Quibus quæ ad mundiciem cordis, ibi valde commendatam, spectant, hæc possunt aliunde adjici.

Qui diligit cordis mundiciam, habebit amicum Regem.
In 1. parte, In festo S. Iohannis Evangelista, ex Prov. 22.

Nisi quod monet Sapiens, omni custodia servas cor tuum, non omnino servas.
In 1. parte, Feria 4. hebdomada 4. post Epiphaniam.

Hæc sponsæ Christi fides est, ut sicut neminem præter Christum velit diligere, ita velit à nullo diligi.
In 1. parte, Sabbato hebdom. 6. post Epiphaniam.

Qui nimis suos diligit, non satis diligit.
In 2. parte, Feria 3. hebdomada sancta.

Sæpe videtur esse Charitas, & est magis carnalitas.
In 2. parte, Feria 4. hebdomada 1. post Pascha.

Beati mundo corde.
In 3. parte, Sabbato hebdomada 3.

Quò minus Concupiscentiæ mortificabis, eò magis à Concupiscentia mortificaberis.
In 3. parte, Feria 4. hebdomada 5.

Major est voluptas, voluptatem nolle quam velle: voluptatem reliquisse quàm capisse.
In 3. parte, in fine ubi de votis religiosi.

In 4. vero parte, vide hebdomadam 16. ubi de Infantia spirituali: Et Dominicam 17. ubi de Cupiditate refrananda, quæ proximè sequenti Feria possunt etiam competere.